

ప్రేమ నవలలో లీన్క్ పోయిన
మోహిని ఒక్కసారి త్రవ్వడింది.
తలుపుమీద “టక్... టక్...
టక్...”

నవల నచ్చింది

కాని శ్రీధర్ వచ్చిరావడమే “అర్జంటుగా
బయలుదేరు” అన్నాడు హడావిడి పడి
పోతూ.
“ఏమైంది? ఏదైనా దుర్వార్తా? అందరూ

ఆ తలుపు తట్టే తీరే చెబుతూంది
వచ్చిందెవరో. ఆనందంగా నవ్వుకుంది గతం
గుర్తొచ్చి.

ఒకసారి ఇలాంటప్పుడు వచ్చింది కుండుకు “వేళకాని వేళ,”
అని తాను నవ్వుతే “మనిషి వచ్చి కి వేళుండదు.
మనిషి ప్రేమకి మాత్రం వేళా వేళా ఎందుకు?”
అని బదులు చెబుతూ ఇక మరొక తనని నోరెత్త
కుండా ముద్దుతో తన మూలం బిగించాడు.

మరోసారి “ఆఫీసు మధ్యలో ఇలాంటి బాసేమీ
అనడా?” అని తనడిగితే
“ఆఫీసు నాకంటే మూడేళ్ళే పెద్దది. నుక నా హుషా
రునర్థం చేసుకోగలరు. అనుమతించనవలదు గలరు”
అంటూ అమాంతం తనని వాటేసుకునాడు.

ఇలా వచ్చినప్పుడల్లా తమాషా అయి కారణాలు
చెప్పడంతో అతనికతనేసాటి.

“నా సహోద్యోగి పుట్టుమచ్చల శాస్త్రం చెబుతు
న్నాడు. స్త్రీకి ఎడమ వక్షం మీద తేనె గు పుట్టు
మచ్చ ఉంటే భర్తకదృష్టమట. నిన్ను పొడమే అద్భుత
మనుకో. కాని మరోసారి నిర్ధారించుకు నామని”
అంటూ అప్పటికే పరిశోధనలోకి దిగిపోయాడు.

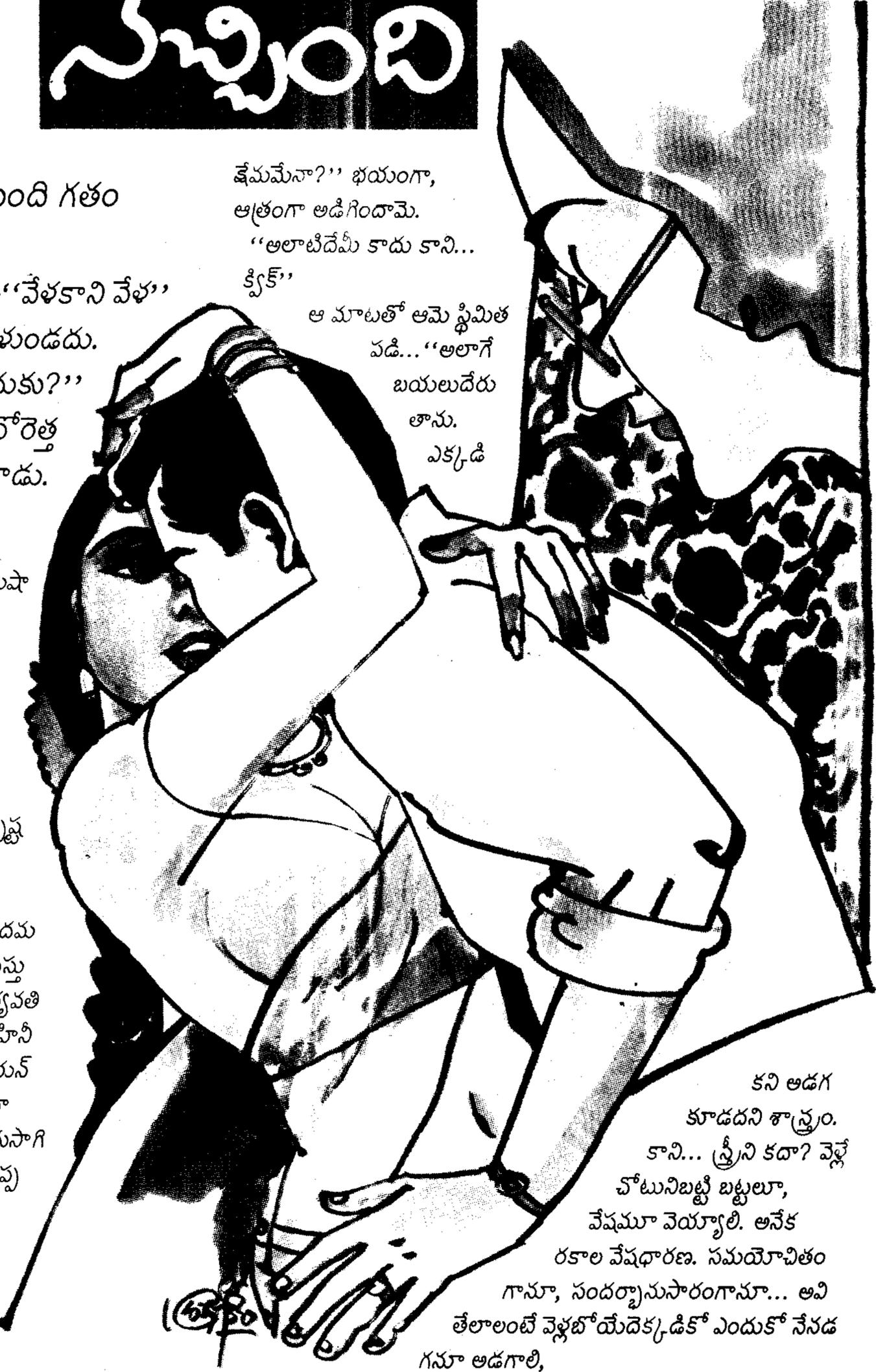
“ఆఫీసుకేదో పనిమీదొకామె వచ్చింది చాలా అందమ
యిందంటూ సహోద్యోగులందరూ పడడీ చూసేస్తు
న్నారు. నాకైతే ఆమెకంటే నువ్వే ఎన్నో బల సౌందర్యవతి
అనిపించసాగింది. ఆమె అందమయిందా? మా మోహిని
అందమయిందా? ఎవరెక్కువ అందగలరు? మిలియన్
డాలర్ క్వశ్చన్. స్వయంగానే సందేహం తీర్చుకుండా
మని...” మాటలలానే చేతలూ చేతులూ ముందుకుసాగి
చేరవలసిన స్థానాలను చేరుకుని చేయవలసిన పనులప్ప
టికే చేసేశాయి.

“ఆఫీసులో ఎవరో మిని పార్టీ అంటే బ్
మాత్రమే ఇచ్చారు. ఎంతకారంగా ఉంది! ఎన్ని
నీళ్ళు తాగినా పెదవుల మంట తగ్గదే! కా
కాదని.. అప్పటికే తన పెదవులను స్వయం
చేసుకున్న అతని పెదవులు అధరామృతం తో
తీపి చేసుకుంటూ మూతిబంధమట...”

అనురాగానికే ఆదర్శంగా... దాంపత్య నికే దీపికలా... సరసాల అలల
తోనూ... శృంగార తరంగాలతోనూ సందరంగా రమణీయంగా సాగుతూ
వస్తూంది తమ సంసార సాగరం. పిల్లల కేకపోవడంతో సెన్సారూ లేదు.
ఇప్పుడూ అందుకే వచ్చుంటాడనుకుం గా తలుపుతీసింది మోహిని.

క్షేమమేనా?” భయంగా,
అత్రంగా అడిగిందామె.
“అలాటిదేమీ కాదు కాని...
క్యీక్”

ఆ మాటతో ఆమె స్థిమిత
పడి... “అలాగే
బయలుదేరు
తాను.
ఎక్కడి

కని అడగ
కూడదని శాస్త్రం.
కాని... స్త్రీని కదా? వెళ్లే
చోటునిబట్టి బట్టలూ,
వేషమూ వెయ్యాలి. అనేక
రకాల వేషధారణ. సమయోచితం
గానూ, సందర్భానుసారంగానూ... అవి
తేలాలంటే వెళ్లబోయేదెక్కడికో ఎందుకో నేనడ
గనూ అడగాలి,

ఇచ్చాపురపు రామచంద్రం

అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ!

తమరు చెప్పనూ చెప్పాలి...''

అంది అట్టే నవ్వుకుండా.

''ఊళ్ళోకెళ్లా ఖరీదైన పట్టుచీరలు దొరికే ప్రకారం వట్టుచీర కొనడానికి'' చెప్పాడతను.

''పవిత్రమైన పట్టుచీర కొనడానికైతే స్నానం చేసి పరిశుభ్రంగా వెళ్లాలి.'' అంటూ ఆమె బాత్ రూమ్ లోకి పరుగెత్తింది. లుపు మూసుకోవడం ఆమెక లవాటు కాకుండా అతనెప్పుడో జాగ్రత్తపడే చూడు.

బాత్ రూమ్ లో ప్రవేశించడమేమిటి, అతనెప్పుడో వెలిబుచ్చిన ఘనమైన ఉద్దేశాలు.

''మనవాళ్లకి బొత్తిగా బుర్రలేదోయ్ మోప దంపతులకి కాట్ సింగిల్ దయి ఉండాలి. బాత్ రూమ్ డబలయి వుండాలి. మరి మనవాళ్లేమో అట్టిం చిటు చేస్తారు. భార్యభర్తా కలిసి జలకాలూ ఏ ఆడుతూ చేయకపోతే అదేం బాత్?''

''గత జన్మలో మీరు సినిమా దర్శకులేమో బాత్ రూమ్ కూడా బూత్రూ మ్లా ఉండాలంటున్నారు.''

''అవకాశం రావాలేగానీ ఈ జన్మలోనూ ఏ దిగిన ఇరవై సినిమాలకి దర్శకత్వం చెయ్యగలను ఈజీగా. ఆఫ్ కోర్స్. నాం దు విశ్వాసముంచిన నిర్మాతల ప్రాథమికావసరం''

వొంటిమీద నీళ్ళు పోసుకుంటూ నవ్వుకుం మోహిని. ఆయన కాని బాత్ రూమ్ లోకి వచ్చాడో చేసేది మామూలు స్నానం అవదు. సరసశృంగార జలకాలాటే అవుతుంది. ఇప్పుడు ఏదో అర్జంటం వున్నాడు కనుక ఫరవాలేదు.

ఈ ఛాయలకి రాడు. సబ్బు వట్టింతుకుంటూంటే ఆమెకి ఒక సం గాం. లేడికి లేచిందే పరుగన్నట్టు ఇంత హఠాత్తుగా పట్టుచీర దేనికి?

ఒహో... రేపు తన పుట్టినరోజు కదూ? తన జ్ఞాపకం లేదు. కాని... వారికి మాత్రం గుర్తుంది! వారికి తనంటే అం ప్రేమ. అంత అది.

స్నానాలగది అద్దాలతో కట్టనందుకూ... వా గది పండువెన్నెల పడేలా కట్టనందుకూ ఆయనకెంత ఆసంత్యప్తో!

అతను-కాముకుడు కాదు. సౌందర్యా న్నేషి. భావుకుడు. భర్త మాత్రమే కాదు, ప్రేమికుడు కూడా. భార్య పుట్టి నరోజుని జరపడంలో తనదైన ప్రత్యే కత.

అతనితో సమంగా తను సై అంటే సై అంటుంది.

తలరుద్దుకోవడం అయి నెత్తిన నీళ్ళు గుమ్మరించుకుంటుంటూంటే-

''మోహా! స్లీప్... ఈ వొక్కసారికి తొందరగా తెములు. ఆడవాళ్ల స్నానా లకి క్యాలెండర్లూ, అలంకరణకి గడి యారాలూ చాలవనే దాన్ని అవప్రధ గానే మిగలనివ్వు'' అంటూ బయట నించి ప్రార్థనాపూర్వకమైన హెచ్చరిక.

అతను లోపలికి రాలేదంటే నిజంగా అర్జంటేనన్నమాట. ఆఫీసులో ఏ పని మధ్యలో వచ్చేశాడో తనకి చీర కొనడం కోసం? లేకపోతే ''సౌందర్యవతి అయిన స్త్రీ స్నానం చేసేటప్పుడు నీళ్ళు చేసే చప్పుళ్ళు కూడా సుమధుర సంగి

తాలే సుమా! అందమైన వొంటిమీద పాకి- పడి స్పృష్టించడం వల్ల కాబోలు ఆ నీళ్లకు నవరాగాలు-'' అనే శ్రీధర్ ఇలా తలుపు బయట ఉండడుగాక ఉండడు.

బెనూ. పట్టుచీర ఏ రంగుది కొనుక్కోవాలి? తనకైతే కలనేతలో నెమలి కంఠం రంగుదిష్టం. కాని అప్పుడెప్పుడో... ఏదో సందర్భంలో ''జామ పండు రంగులో వచ్చిగా మిసమిసలాడే నీ శరీరం మీద నీలంరంగు చీర ఎంత ప్రకాశిస్తుందో. రెండురంగులూ ఒక దానితో ఒకటి పోటీపడుతు న్నట్లే''

అన్నట్లు జ్ఞాపకం. ఆయననే అడిగితే సరిపోలా? మొగుడు మెచ్చిందే అంద మన్నారు పెద్దలు.

ఆమె బాత్రూమ్ నుంచి బయటకు రావడమేమిటి, అతనామెకు అలంకరణ సామగ్రి అందించేసి ఆటోని పిలుచుకోచ్చాడు.

ఆటో పరుగెడుతుంటే ఆమెలో అనుమానం.

తమవి జీతం శాసించే జీవితాలు. బొటాబొటి బతుకులు. అవసరాలనే పూర్తిగా తీర్చలేని ఆర్థికపరిస్థితి. ఖరీదైన పట్టుచీరంటే తమలాటివాళ్లకి అందని చందమామా, రాని కలా. అలాటి పట్టుచీర షాపుల షోకేసుల్లోనో, ఎవరో కట్టుకుంటేనో చూసి ఆనందించి అంతటితో పూరుకోవలసిన ఆర్థిక స్థాయి. అదీకాక... ఇవి నెలమధ్య రోజులు. ఇతనికంత డబ్బెక్కడిది? ఎలా వచ్చింది?

ఏ బోనసో, అరియర్స్, అడ్వాన్సులో అందాయేమో. కానీ పుట్టినరోజు బహుమతిని సీక్రెట్ గానూ సస్పెన్స్ లోనూ ఉంచుతాడే సాధారణంగా. ఖరీ దైన పట్టుచీర అని కాబోలు ముందుగా చెప్పాడు.

ఆటో దిగింది. ఆమె ఆలోచనలూ ఆగిపోయాయి.

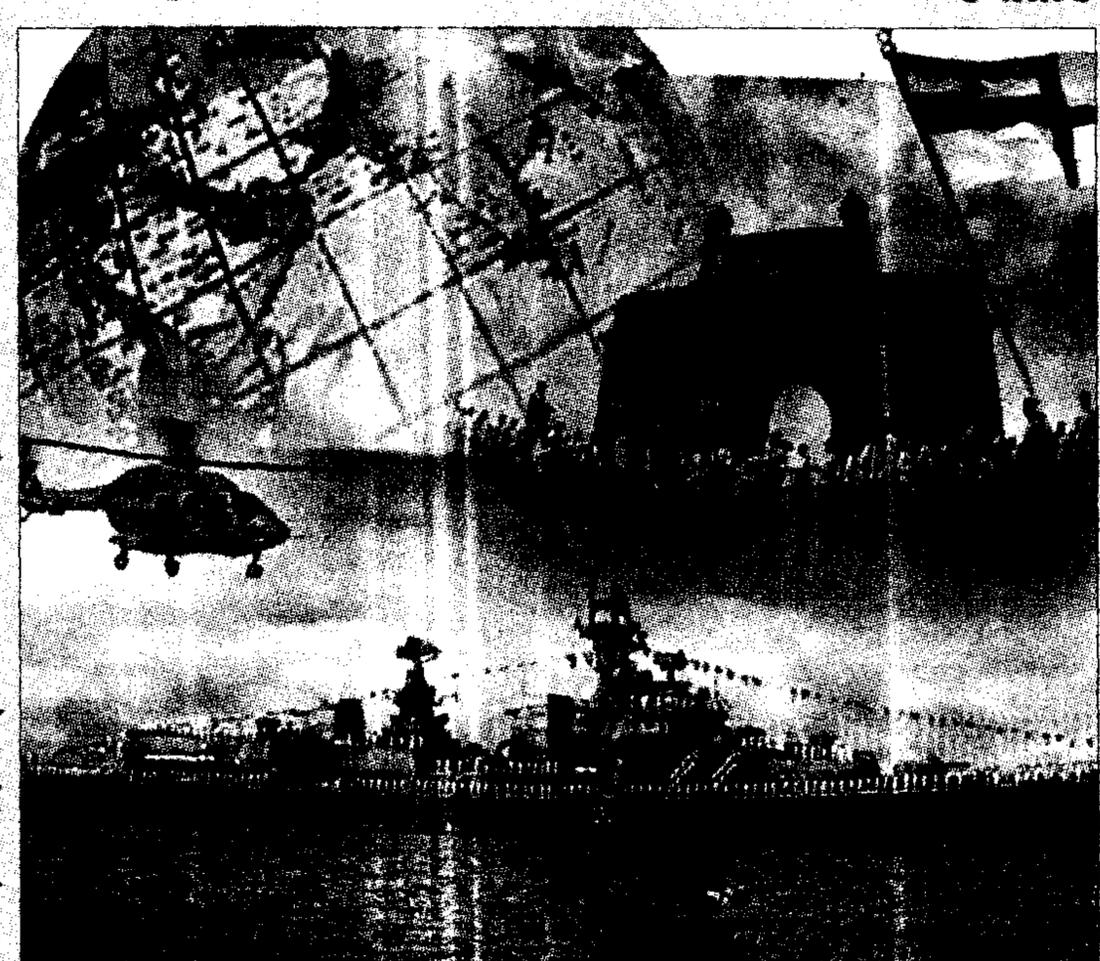
ఊళ్ళోకెళ్లా అతిఖరీదైన ఆ షాపులోకి శ్రీధర్ వెంట నడుస్తూంటే మోహిని కొకపక్క కలయో, వైట్లవ మాయయో అనిపిస్తూనే మరో పక్క మహదానం దమూ, గర్వమూ కూడా వేశాయి. కానుకల ఖరీదునీ విలువనీ బేరీజు వేయడం సబబుకాదు. కానీ తన తాహతుకీ, తలకీ మించిన ఖరీదైన జన్మ

పెదల ప్రదర్శన!

దేశాల అచారాలకు అనుగుణమైన దుస్తులు, మొదట్లో ధరించి అందరినీ అలరించారు.

-కొడిమెల

ముంబాయిలో జరిగింది. ఓ అద్భుతమైన ప్రదర్శనలో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా జరిగిన అద్భుత పాల్గొన్న యువకులు ప్రదర్శించిన 19 దేశాల వచ్చిన 25 చరిత్రాత్మక దుస్తులు. అందులో పాల్గొన్నాయి. ముంబాయిలోని గేట్ వే ఆఫ్ ఇండియా వద్ద కన్ను లపడగా జరిగిన ఉత్సవం ఇది. ఆయా ఓడలకు సంబంధించిన ఉన్నతాధికారులు, వారి

“సరే.. సంగతిదీ అని ముందుగా చెప్పావుగా? ఈ నాటకం దేనికీ?”
కోపంగా చూసింది మోహిని.

“మోహా! ఈ నాటకం నా స్వంతం కాదు. నేను పాత్రధారిని మాత్రమే. దీని దర్శకుడూ, రచయితా మా బాసే. ఆ సీనియర్ చెబుతాను విను. నన్ను పీలించి కర్తవ్యం తెలియవరచి- ‘నువ్వుక్కడివే వెళ్ళావు? వొద్దు. నువ్వు నాలాగే శారీన్ విషయంలో వెర్రీపూర్. ఐనా చీరల గోత్రం స్త్రీలకే ఎరుకని సామెత. కనుక మీ శ్రీమతి చేత సెలెక్ట్ చేయించు స్వయం ప్రతిభ ప్రదర్శించి వ్యవహారం చెడ గొట్టక. అన్నట్టు చీర కొనేయడం అయిపోతే వరకూ ఎవరికోసమో? ఎందుకో? అనేవి మీ శ్రీమతికి చెప్పకు’ అని ఆజ్ఞాపించారు. ‘ఎందుకనీ?’ నేనడిగాను. ‘నీకంటే మూడేళ్ళు ముందు కళ్ళయింది కనక. స్త్రీల మనస్తత్వం అంచనా వేయడంలో నేను నీకంటే మూడేళ్ళ సీనియర్ని. ఫాదర్ గా ప్రమోషన్ రాబోతున్నవాడిని. భార్య కొన్ని విషయాలలో ఎంత విశాల హృదయో, శ్రీవారి విషయంలోనూ, చీరల విషయంలోనూ అంత సంకుచిత మనస్కురాలు’ అంటూ ఉపన్యాసానికి లంకించుకున్నాడు. ఇంటికెవరైనా వివాహిత వచ్చి వెళ్తుందనుకో. కలకాల పునిస్త్రీతనాన్ని కోరడానికి సూచనయిన కుంకుమబొట్టుని ముందు తను వెట్టుకుని తరవాతే ఇతరులకి పెడుతుంది.

నిజమే అనిపించింది నాకూను.
“ఇద్దరు స్త్రీలు-రెండు చీరలు. ఒక్కొక్కరికొకటి సిట్టయేషన్ వచ్చిందనుకో. ఇద్దరికీదూ మొదటి ఎన్నిక తమదే కావాలని కోరుకుంటారు. తన కోసం కాదని తెలిస్తే చీర సెలెక్షన్ లో ఏ స్త్రీ కూడా ఎక్కువ శ్రద్ధ చూపించక పోవచ్చు. అందుకని...”

నిజమే అనిపించాయాయన మాటలు. బాస్ చెప్పిన నిజం స్త్రీలకే కాదు, పురుషులకీ వర్తిస్తుంది. మానవ బలహీనత అది. ‘మా మోహి ఇలాంటి చిన్న విషయాలకీ, చీరలకీ అతీతురాలు’ అని చెప్పాలనిపించింది కానీ, మాటకి మాట తెగులూ, నీటికి నాచు తెగులూ అని సామెత కదా? బాస్ మరో క్లాస్ తీసుకుంటాడేమోనని నాకు నేనే సైలెన్స్ ప్లీజ్ చెప్పుకున్నాను.

మోహా! కొంతసేపే అయినా అబద్ధం చెప్పకపోయినా.. నిజాన్ని నీనుంచి దాచి నందుకు నన్ను క్షమించు. ఒకటి మాత్రం

నమ్ము. నువ్వు పట్టుచీర కట్టుకున్నావా, కట్టుచీర కట్టుకున్నావా అనేది నా గమనింపునకు రాదు. నాకెప్పుడూ నువ్వు నువ్వుగానే అత్యంత ఇష్టమూ, అందమూ” అంటూ పాకెట్ ని దూరంగా పెట్టి ఆమెను దగ్గరగా తీసుకుని ముద్దు వెట్టుకోబోతూ త్రుళ్ళిపడి ఆగిపోయాడు. మోహిని కళ్ళల్లో తడి అతను మరింత చలించిపోయాడు. “విచారిస్తున్నావా! ఐతే నన్ను క్షమించలే దన్నమాట. బాధపడకు. ఏదోలా కష్టపడి అలాటి చీర.. అతి త్వరలోనే” అంటూ ఆమెకు దూరంగా జరగబోయాడు. కానీ.. ఆమె అతన్ని కదలనివ్వ లేదు. కౌగలించుకుని గద్దదస్వరంతోనే

“ఇది చీర విచారపు కన్నీళ్లు కావండీ. మీ ప్రేమాభిమానాలకి నా హృదయం లోంచి వెల్లుబుకుతున్న...” ఒక్కసారాగా “సంతృప్తి బాష్పాలూ, గర్వబాష్పాలూ అనాలేమో” అంది. ఆ మాటలతో అతని మూడ్ మారిపోయింది. మళ్ళీ ఎప్పటి శ్రీధరైపోయాడు క్షణంలో.

“ఎలాగూ ఇంటికి రానే వచ్చాను. ఒక వనయిపోతుంది.” అంటూ నాంది గా ఆమె కనులను ముద్దు వెట్టుకున్నాడు. ఆమె అతని చర్యను సంతోషంగా స్వీకరించింది. వారికి కొంచెం దూరంలో ప్యాకెట్ లో ఉన్న చీర.. సిగ్గుపడుతూనే నవ్వుకుంటూంటే- ఆ దంపతులు తనువూ, మనసూ తేలిక చేసుకున్నారు.

“దాసుడి తప్పులు దణ్ణంతో సరిట. నీ ప్రేమదాసుడి తప్పులు శృంగా రంతో సరి. ఏం మోహా?” నవ్వాడు శ్రీధర్ బట్టలు వేసుకుని డ్యూటీకి వెళ్లడానికి తయారవుతూ.

“ఊ...” అందామె మత్తుగా మూలుగుతూ అదే వీడ్కోలన్నట్లు. ఆఫీసుకెళ్లి అతనా పాకెట్ ను తన బాసు బోసుకందించాడు. బోసు దానిని ఇన్ స్పెక్టింగ్ ఆఫీసరుకి సమర్పించాడు.

ఆ ఆడాఫీసరు చీర పట్ల స్త్రీకుండే ఆపుకోలేని ఆత్రుత కొద్దీ... తనహోదా, పరిస్థితి కూడా మరిచిపోయి అక్కడే, అప్పుడే పాకెట్ తెరిచేసి చీరని చూసేసుకుంది.

ఆమెకు-చీర నచ్చింది.

ఎంతో కథని దాచుకున్న విలువైన చీర మరి.

నచ్చకేం చేస్తుంది? ★

హోటల్ డ్రెండ్ర్

రాంపూర్, హుజూరాబాద్, కరీంనగర్
జిల్లా-505498

- ఎస్.నజీర్ కలీమ్**
చదువు:బి.ఎ, వయసు:26సం.లు,
హాబీలు:వృత్తికలు చదవడం, ఆడ్రస్: ఎస్.నజీర్ కలీమ్,
ఇం.నెం:13-200, గాంధీబొమ్మ, కడప-516001
- ఎం.నాగేశ్వకుమార్**
చదువు:ఇంటర్, వయసు:22సం.లు, హాబీలు:సిని
మాలు చూడడం, ఆడ్రస్:ఎం.నాగేశ్వకుమార్. ప్లాట్
నెం:19, ఈస్ట్ హనుమాన్ నగర్, బోడుప్పల్, హైదరా
బాద్
- యం.వెంకి**
చదువు:బి.ఎ, వయసు:25సం.లు, హాబీలు:అక్షర
జ్యోతి వాలంటీర్, ఆడ్రస్:యం.వెంకి, కేరాఫ్ అడివి
హోటల్, మేడ్చల్, రంగారెడ్డి జిల్లా-501401
- యం.వి.వి.స్వామి**
చదువు:బి.ఎ, వయసు:26సం.లు, హాబీలు:కలం
స్నేహం, ఆడ్రస్:యం.వి.వి.స్వామి, గోనెపల్లి, చిన్నకో
డూర్, సిద్దిపేట-502267
- డి.ఎం.ప్రసన్నకుమార్**
చదువు:ఇంటర్, వయసు:18సం.లు,

- హాబీలు:క్రికెట్, ఆడ్రస్:డి.ఎం.ప్రసన్నకుమార్, కేరాఫ్
డి.వెంకటేశ్వర్లు, ఇం.నెం: 22/105 సి, కోట స్ట్రీట్,
నంద్యాల
- సి.హెచ్.వెంకటమ్**
చదువు:బి.ఎ, వయసు:25సం.లు, హాబీలు:
క్యారమ్స్, ఆడ్రస్:సి.హెచ్.వెంకటమ్, రైల్వే క్వార్టర్స్
నెం:495/6, చింతల్ బస్ స్టాండ్, కాజీపేట్-506003
- యన్.శ్రీనివాస్**
చదువు:ఎం.ఎ, వయసు:23సం.లు, హాబీలు
:ప్రకృతి ఆరాధన, ఆడ్రస్:యన్.శ్రీనివాస్, ఇం.నెం:
16-11-642/1, దిల్ సుఖ్ నగర్, హైదరాబాద్-60
- యం.మధుసూదన్ రెడ్డి**
చదువు:బి.టి.ఐ, వయసు:18సం.లు, హాబీలు:
క్రికెట్, ఆడ్రస్:యం.మధుసూదన్ రెడ్డి, సన్నాఫ్ ముని
రెడ్డి, కె.అప్పారావుపల్లి, కమలాపురం (మండలం),
కడప-516289
- డి.విక్రపతి**
చదువు:ఇంటర్, హాబీలు:క్రికెట్, ఆడ్రస్:టి.విక్రపతి,

- వై.రాంబాబు**
హాబీలు:క్రికెట్, ఆడ్రస్:వై.రాంబాబు, కేరాఫ్
ఎం.డి.ఇస్కూయిల్, ఇం.నెం:12-15-92, జనతానగర్,
మూసాపేట, హైదరాబాద్-18
- చుండూరి రంగారావు**
చదువు:బి.ఎ, వయసు:35సం.లు, హాబీలు:
నంగీతం, ఆడ్రస్:చుండూరి రంగారావు, కేరాఫ్ శివశం
కర బుక్ స్టాల్, కైకలూరు-521333
- డి.లక్ష్మణరావు**
వయసు:24సం.లు, హాబీలు:కార్టూన్లు గీయడం,
ఆడ్రస్:డి.లక్ష్మణ్, బాలాజీ కాఫీ డిపో, కోడు
మూరు-518464
- జి.నూరిబాబు**
చదువు:ఇంటర్, వయసు:17సం.లు, హాబీలు
:క్రికెట్, ఆడ్రస్:జి.నూరిబాబు, కేరాఫ్ అజంతా టైలర్స్,
సి.సి.సి.టౌన్ షిప్, మంచుర్యాల-504302